

mini reportaža

MEDNARODNA ZMAGA

Na letošnjih pionirskih olimpijskih igrah v Grazu je sodelovalo že deset mestnih reprezentanc iz osmih držav, skratka resnično olimpiada v malem, ko so se srečali otroci iz različnih krajev Evrope, različnih jezikov, različnih žitljenskih in sportnih navad ter celo različnih barv kože. Na slavnostni otvoritvi je tem mladim športnikom zaprosko skoraj 5.000 gledalcev, v glavnem mladine, kar je dalo tej mednarodno pisani mladi družbi še posebno spodbudo in spoznanje, da je važno predvsem sodelovati. To pa je slednjic tudi olimpijsko načelo.

Priznati je treba, da celjski pionirji niso zgolj sodelovali, ampak tudi zmagovali in predvsem v atletiki pobirali tudi kolajne. Skakalcu v višino Borisu Copu bo ta prireditev gotovo ostala še dolgo v prijetnem spominu, saj je dosegel prvo mednarodno zmago in to ob navijanju večtisočglave množice, ko je bil s svojimi visokimi skoki glavna atrakcija prvega dela atletske tekme. Med enajstim skakalci je predzadnji izpadeł Borisov prijatelj Bojan Jurko, ki je preskočil 169 cm. Tedaj je začel skakati Boris; 172 cm pa 175 cm in že je bila letvica na 180 cm. Spiker je začel opozarjati na mladega Celjana. Okrog skakališča so se začeli zbirati fotoreporterji, TV snemalci, skoraj pet tisoč parov oči gleda samo njega in ko se zaleti, skoraj pet tisoč glav zavpije

»oooo...« in takoj nato »ah...«, kajli — letvica je padla. Isti prizor se je ponovil še enkrat. Za drugi skok se je Boris odločil prehitro. Prehitro je hotel vsem pokazati, da je skok na višini 180 cm zanj šala. Če pa k temu pristajemo se tremo, potem lahko razumemo, kako se je lahko zgodilo, da je letvica tudi v tretje — skoraj padla Pa ni. Let je bil prehit. Letvica je sedaj na višini 183 cm nato takoj na 186 cm in tudi to višino Boris ob gromkem »o-o-o-o...« s tribune, preskoči v prvem poskusu. No, človekovi zmogljivosti je enkrat tudi konec. In višina 190 cm je bila za Borisa tokrat le še nedosegljiva. Pa verjetno ne za dolgo. Cestilke dežujejo z vseh strani, mladi Svicariji ga prosijo, da stopi pred njihov fotoaparati, Madžari mu stiskajo roko, mi komajda, da pridemo do njega. Spiker najavlja velik uspeh »Kop Borisa« (na intervencijo »Majeka« Kopitarja se tisti »Kop« potem le spremeni v »Copa«), ki mu kmalu za tem visi okrog vratu zlata kolajna. Srebrna pa Bojanu Jurku — drugemu Celjanu. Ponosni smo na oba, le Borisu je nekam nerodno. Seveda, ni še vaje mednarodnih zmag. No, pa tudi tega se človek z leti navadi. Zlasti športnik, dober športnik. Upajmo, da bo Boris ostal dober in skromen športnik.

- ed

mali intervju

Vprašuje: JURE KRASOVEC
Odgovarja: Profesor JOZE MAJČEN

Znani slikar in profesor likovnega pouka na laški osemletki, JOZE MAJČEN je eden od pobudnikov mnogih kvalitetnih likovnih prireditev in likovne ustvarjalnosti v kulturnem življenju v občini.

Ste bili presenečeni, da ste eden od dobitnikov letošnje občinske nagrade? Bil Zlasti še, ker sem zvedel za to le dan prej, ko sem dobil vabilo na svečano sejo. Kaj sami mislite o priznanju? Mislim, da sem ga dobil pre zgodaj. Sem pravzaprav šele na začetku in še nisem ustvaril kdo ve kaj? Niste malce preskromni? Ne. Mislim, da je takšna nagrada priznanje za dolgoletno delo. Seveda sem priznanja zelo vesel. Kaj sodite o možnosti nadaljnega razcveta likovnega življenja v kulturnih prizadevanjih laškega in občine? Sem optimist. Najbolj me veseli, da se občani zainteresirani za razstave, ki jih pripravljamo, da je obisk ob otvoritvenih svečanostih boljši, kot bi pričakovali. Precej si obojam predvsem od mladega rodu, ki raste že pri risalnih mizah v šoli. Sicer pa je tudi amaterska likovna tvornost med odraslimi zelo pomembna, tako med tistimi, ki so že organizirali, na primer pivovarjarji, kot tudi med posamezniki osamljenimi avtodidakti. Vaša aktivnost je usmerjena tudi k muzealstvu. Kakšne so vaše želje in načrti v zvezi z muzejsko zbirko? Prostorji so poglaviti. Ne moreva se z ženo pomiriti s tem, da zbirka ne bo v dolednem času dobila bolj reprezentativnih prostorov, zlasti primernejših za Laško, ki je zdraviliški rehabilitacijski kraj, ki utegne v bližnji bodočnosti doseči evropski sloves in pomen. Sami ste kreativni likovnik. Kaj poredite, če povem, da z zanimanjem pričakujem vašo umetniško predstavitev v javnosti? V zadregi ste me spravili. Ne vem, če res nisem preveč kritičen do sebe, da doslej nisem pripravil svoje razstave. Toda to bom storil, a kdaj ne vem. Treba bo zbrati pogum za ta korak. Moram pa pristaviti, da zelo veliko delam, da moja polanonimnost ne pomeni, da ne bi ustvarjal.

KAR SE NAUČIŠ

V organizaciji celjske podružnice Ljubljanske banke je bil ob zaključku šolskega leta v Vuzenici drugi posvet mentorjev pionirskih hranilnic. Srečanje prosvetnih, bančnih in družbeno političnih delavcev, pionirjev in drugih je potrdilo, da je zamisel bivše celjske kreditne banke, ki jo je osvojila tudi celjska podružnica Ljubljanske banke, padla na plodna tla. Pri vsem tem ne gre samo za uspeh denarnega varčevanja, ne samo za zneske, ki jih posamezne pionirske hranilnice v šolah zberejo, marveč veliko bolj za vzgojni moment. Varčevanje, in zlasti denarno, je tista vrtilna, ki je cenjena vselej in povsod, zlasti pri nas. Uspehi, ki jih je dosegla celjska podružnica Ljubljanske banke, so vzbudili pozornost in zato ni naključje, da bodo začeli pionirske hranilnice v šolah ustanavljati tudi na drugih območjih naše republike. Celjski primer je postal zgled za vse druge. In še nekaj; zaradi vzgojnega vidika se v to akcijo vključujejo ne samo bančni delavci, marveč veliko bolj kot doslej tudi prosvetni, zatem pionirska in mladinska organizacija in drugi.

CELJE

VEKTOR V NOVIH PROSTORIH

Od konca prejšnjega tedna ima celjska podružnica poslovnega združenja za cestni transport VEKTOR nove delovne in poslovne prostore. Vektor (sedež združenja je v Ljubljani) ima v Celju svojo poslovno enoto deset let. Sicer pa poslovno združenje povezuje 23 takšnih enot po vsej državi. Gre za kolektiv, ki oskrbuje in organizira tovore za avtomobilske prevoze. Obseg je izreden, saj gre preko Vektorja vsako leto okoli 10.000 voženj.

Tudi za Vektor je značilna razvojna pot. Medtem ko je pred petnajstimi leti dosegel prometa za okoli 800 milijonov starih dinarjev, se je zdaj povzpela že na 42 milijard, prav tako starih dinarjev. Na njegovo poslovanje so močno vezana transportna podjetja in tako pri celjskem Prevozništvu pravijo, da bi brez Vektorja težko poslovali.

M. B.

VISOKO PRIZNANJE

V zvezi z odločitvijo zavoda za šolstvo SRS, da bo ekonomski šolski center v Celju v prihodnje opravljal svojo učnovzgojno funkcijo kot metodično didaktični praktikum za knjigovodstvo, gospodarsko poslovanje, korespondenco in strojepisje, je bil konec prejšnjega tedna na ekonomskem šolskem centru sestanek učiteljev omenjenih štirih predmetov z vseh ekonomskih šol Slovenije. V posameznih skupinah učiteljev teh predmetov so se dogovorili zastran prilagoditve učne snovi novim zahtevam in zastran racionalizacije pouka pa tudi zaradi učnih pripomočkov in učnih knjig oziroma skript. Sprejeti sklepi bodo stopili v veljavo takoj z novim šolskim letom.

Ekonomski šolski center Celje naj bi kot metodično didaktični praktikum dal iz svojih učiteljskih vrst tudi mentorje za učiteljske aktivne prej omenjenih predmetov. Tako so bili predlagani prof. Drago Loibner za knjigovodstvo, prof. Gustav Grobelnik za korespondenco, predavateljica Polka Prelog za strojepisje, medtem ko je mesto mentorja za gospodarsko poslovanje ostalo še odprto.

PEDAGOŠKA GIMNAZIJA, DRŽAVNI PRVAK

Takšnega uspeha ni nihče pričakoval, zato je osvojen prvo mesto toliko bolj preseñetilo in navdušilo. Bilo je plačilo in priznanje za izredno prizadevanje, za veliko požrtvovalnost.

Sestčlanska ekipa prve moči s celjske pedagoške gimnazije je namreč na državnem prvenstvu ekip srednjih, strokovnih in osnovnih šol zasedla med srednjimi šolami prvo mesto in naslov državnega prvaka. To priznanje je dobila v ocenjevanju kvalitete, torej najvišje in najbolj cenjene vrline dela

takšnih skupin. Tekmovanje je bilo v Ohridu.

Ekipo sta pripravljala dr. Milan Zuntar in višji medijski tehnik Ivan Gorjup.

FRANC MARGUŠ — SODNIK

Na predlog komisije za volitve in imenovanja je bil za sodnika v Slovenskih Konjicah imenovan Franc Marguš, dosedanji sodnik v Slovenski Bistrici.

Za predsednika sklada v republiški skupnosti cest je bil imenovan ing. Franjo Tepej.

Odborniki občinske skupščine Slovenske Konjice so na zadnji seji potrdili obe imenovanji.

ŠAHISTI V NOVIH PROSTORIH

Za 30 članov ljubiteljev lesenih konjičkov, se v Slovenskih Konjicah obetajo lepši časi. Dobili so nove prostore v Narodnem domu. Uredili so si prijetno sobo, jo opremili z dolgo mizo in mirlnimi napravami. Tu prirejajo vsak mesec brzoturnir, vsako leto se pomerijo za prvenstvo Konjic, v slovenski ligi pa zasedajo četrto mesto.

Zelo veliko škrb posvečujejo mladim šahistom po šolah. Šahovski krožki niso bili le na centralnih šolah, temveč tudi na podružničnih. Vso strokovno pomoč jim je nudil šahovski klub v Slovenskih Konjicah. Vsako leto organizirajo občinsko pionirsko prvenstvo, ki nudi mladim šahistom možnost, da med seboj pomerijo svoje moči in utrjujejo medsebojne prijateljske odnose.

SREČANJE BORCEV NOV

Ob 30 obletnici vstaje slovenskega naroda, pripravljajo borci NOV krajevne organizacije Slovenske Konjice in Spitaliča dne 22. julija partizansko srečanje vseh borcev konjiške občine. Srečanja se bodo lahko udeležili tudi borci ostalih brigad, ki so se v letu 1944/45 zadrževale na tem območju. Veliko partizansko srečanje bo v Spitaliču pri žički kartuziji.

TELESNI INVALIDI NA IZLETU

Ceprav društvo telesnih invalidov za velenjsko občino deluje šele nekaj let, se je pri delu že izkazalo in zlasti pomagalo svojim članom, ki niso vedno deležni potrebne pozornosti.

Da bi se člani med seboj bolje spoznali, je društvo pred kratkim organiziralo izlet, ki se ga je udeležilo nad 200 invalidov.

Pod geslom v neznanu je pet izletnikovih avtobusov odpeljalo svoje potnike najprej v Rogaško Slatino, zatem pa še v Kumrovec.

Zvečer pa so se srečali in zadovoljni vrtili domov z zavestjo, da so tudi oni deležni družbene pomoči in razumevanja.

V. KOJČ

Šmarje pri Jelšah

ŠE VEČ NAPOROV

Temeljna izobraževalna skupnost Šmarje pri Jelšah je bila ustanovljena z zakonom o izobraževanju v letu 1967. Izobraževalna skupnost je v letih od ustanovitve uspešno delovala pri realizaciji petletnega programa saniranja šolstva v občini v obdobju 1968-1972. S tem so se zlasti izboljšali pogoji dela pedagoških delavcev na šolah, pa tudi učni pogoji učencev na teh šolah. Mnogo je bilo narejenega predvsem na področju vzgoje in izobraževanja. To velja še zlasti za reorganizacijo šolskega omrežja, načrtno sanacijo šolskega prostora in opreme, organizacijo prevozov učencev oddaljenih od šole nad štiri kilometre, za štipendi-

ranje vzgojiteljskih in pedagoških kadrov, dopolnilno izobraževanje odraslih, realizacijo družbenega dogovora s področja osnovnega šolstva ipd. V svojem petletnem obdobju je Izobraževalna skupnost dobro sodelovala z IS SRS, Zavodom za šolstvo SRS, Zavodom za zaposlovanje Celje ter z občinsko skupščino in drugimi tovrstnimi institucijami.

Mnogo naporov je skupnost vložila tudi v izgradnjo novih izobraževalnih in varstvenih ustanov. V preteklem letu so bili izgrajeni (o tem smo v našem časopisu že poročali) otroški vrtci v Šmarju pri Jelšah in Rogaški Slatini in sanirani še mnogi drugi objekti s področja osnovnega

šolstva.

Precej sredstev, potrebnih za vse te dejavnosti, je zbrala občinska skupščina sama, nekaj pa iz posebnih skladov in od republike.

Ne da bi hotel položaj Izobraževalne skupnosti kakorkoli komentirati, pa je le potrebno poudariti, da je bilo dovolj storjenega, če upoštevamo, da je občina s sredstvi zelo na slabem in da je treba vsak dinar vložiti previdno in tako, da se obrestuje. Še vedno lahko ugotovimo, da so nekatere kapacitete še vedno preskromne ali pa jih celo ni, kar pomeni, da stoji šmarska IS pred novimi problemi, ki bodo trd oreh v naslednjem obdobju dela.

-mst-

Celje

NEODGOVORNO POČETJE

Nekaj dni nazaj so na prostorih v Savinovi ulici v Celju, kjer so pred nedavnim porušili več zgradb, da bi pripravili prostor novim gradnjam, pričeli pobirati pristojbino za parkiranje avtomobilov. Nezaslišano! Zakaj? Poglejmo si nekaj dejstev.

Sprico pomanjkanja parkirnih prostorov v ožjem centru mesta so vozniki osebnih vozil dobesedno izsilili parkiranje tudi na za gradnjo predvidenih prostorih v Savinovi ulici, ob mestni tržnici. Prostor sta popolnoma neurejena. Polno je raznega odpadnega gradbenega materiala, velikih kosov starega asfalta, ne manjka pa tudi velikih luž ob dežju in tu je morje

drugih odpadkov, čestokrat tudi tako velikih, da voznikom delajo težave. Ob dežju je blata, da se pameten človek ne bo brez potrebe spuščal čez...

In sedaj na lepem se na obeh prostorih pojavita napisni tabli (Parkiranje pod nadzorom!) in tu je tudi mož, ki teka z enega prostora na drugega in od začudenih voznikov terja pristojbino. Zmešnjava je popolna! Kdo je izdal dovoljenje za to! Če je to morebiti samovoljen ukrep podjetja Javne naprave, ki sicer pobira pristojbino, potem je treba to takoj prepovedati, kajti početje je mestu v popolno sramoto. Kaj bodo rekli tujci, saj je

več kot očitno, da gre zgolj za to, da se pobira denar (nekdo je zavohal, da se da dnevno toliko in toliko zaslužiti!) drugega popolnoma nič. Če pa je za tako pobiranje na novih parkiriščih potrebno dovoljenje ustreznega občinskega upravnega organa, potem je treba tistega, ki je eventualno tako dovoljenje izdal, takoj poklicati na odgovornost.

Početje je mestu in njegovim občanom v sramoto in posmehovanje vsem, ki si pri zadevajo, da bi bilo mesto lepo in na dobrem glasu. Bo na ustrežno nujno potrebno ukrepanje, treba dolgo čakati?

BERNI STRMONIK

Veleblagovnica namo Velenje

veleblagovnica z 12 specializiranimi oddelki
samopostrežba — restavracija
menjalnica tujih valut
ekspresna popravljalnica čevljev
telefon: 85-211; telex: 33568

SAMO

s specializirano
zadovoljuje
— brezplačno
z okolico
DEGUSTACIJA